

1. Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Βλέπων όμως τον άνεμον δυνατόν, εφοβήθη, και αρχίσας να καταποντίζεται, έκραξε, λέγων· Κύριε, σώσον με. Και ευθύς ο Ιησούς εκτείνας την χείρα, επίασεν αυτόν, και λέγει προς αυτόν· Ολιγόπιστε, εις τι εδίστασας;» Ματθαίον 14/ιδ' 30,31.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Λουκ. 5/ε' 1-11, Ματθ. 16/ις' 13-17, 14/ιδ' 22-33, Λουκ. 22/κβ' 31-34, 54-62, Γαλ. 2/β' 9, 11-14.

Ο Πέτρος είναι ο συγγραφέας των δύο ομώνυμων επιστολών (Α' και Β' Πέτρου). Ήταν ένας από τους πρώτους ακολούθους του Ιησού και βρισκόταν δίπλα Του καθ' όλη την επίγεια διακονία Του. Επίσης, ήταν από τους πρώτους μαθητές που είδε άδειο τον τάφο. Επομένως, έχοντας πολλές εμπειρίες μπόρεσε υπό την έμπνευση του Αγίου Πνεύματος να γράψει αυτές τις δυνατές επιστολές. «Διότι σας εγνωστοποιήσαμεν την δύναμιν και παρουσίαν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ουχί μύθους σοφιστικούς ακολουθήσαντες, αλλ' αυτόπται γενόμενοι της εκείνου μεγαλειότητος» (Β' Πέτρ. 1/α' 16).

Ο Πέτρος εμφανίζεται συχνά στα ευαγγέλια, τόσο με τους θριάμβους όσο και με τις αποτυχίες του. Συνήθως, εκπροσωπούσε τους μαθητές στις αλληλεπιδράσεις τους με τον Ιησού. Μετά την ανάσταση και την ανάληψη, ο Πέτρος είχε ηγετική θέση στην πρώτη εκκλησία. Στο βιβλίο των Πράξεων όπως και στην προς Γαλάτας επιστολή, διαβάζουμε για εκείνον.

Το πιο σημαντικό είναι ότι ο Πέτρος γνώριζε τι είναι να κάνεις λάθη, να βρίσκεis συγχώρηση, και να προχωράς με πίστη και ταπεινοφροσύνη. Έχοντας βιώσει ο ίδιος την χάρη του Θεού, τα λόγια του ηχούν δυνατά και σε μας που χρειαζόμαστε την ίδια χάρη.

Κυριακή 26 Μαρτίου

«ΕΞΕΛΘΕ ΑΠ' ΕΜΟΥ»

Τον Πέτρο τον συναντάμε για πρώτη φορά στη θάλασσα της Γαλιλαίας να ψαρεύει (Ματθ. 4/δ' 18, Μάρκ. 1/α' 16, και Λουκά 5/ε' 1-11). Όλη τη νύχτα ψάρευε χωρίς κανένα αποτέλεσμα. Παρόλα αυτά, άκουσε τον Ιησού και για μία ακόμη φορά έριξε τα δίχτυα μαζί με τους συντρόφους του. Πόσο έκπληκτοι θα ήταν όταν είδαν τη βάρκα τους να βουλιάζει από το βάρος της ψαριάς τους! Τι να σκέφτηκαν άραγε μετά από αυτό το θαύμα;

Διαβάστε Λουκ. 5/ε' 1-9. Τι καταλαβαίνουμε για τον Πέτρο από αυτά τα λόγια του προς τον Ιησού; (εδ. 8.) Τι πληροφορίες παίρνουμε για την πνευματικότητά του;

.....

.....

.....

Ο Πέτρος θα έπρεπε να είχε ήδη επηρεαστεί από τον Ιησού. Πριν ακόμη γίνει το θαύμα, όταν ο Ιησούς ζήτησε να ρίξουν τα δίχτυα τους, ο Πέτρος παρότι σκέφτηκε ότι θα ήταν μάταιο, είπε, «επί τω λόγω σου θέλω ρίψει το δίκτυον». Όπως φαίνεται ο Πέτρος γνώριζε τον Ιησού, και αυτό ήταν που τον παρακίνησε να υπακούσει. Στην πραγματικότητα, υπάρχουν στοιχεία που δείχνουν ότι ο Πέτρος είχε περάσει χρόνο με τον Ιησού πριν από αυτό το περιστατικό. Ένα πιθανό στοιχείο βρίσκεται στο Λουκ. 5/ε' 3 όπου διαβάζουμε τι συνέβη πριν το θαύμα με τα ψάρια. «Εμβάς δε εις εν των πλοίων, το οποίον ήτο του Σίμωνος, παρεκάλεσεν αυτόν να απομακρύνη αυτό ολίγον από της γης. Και καθίσας εδίδασεν εκ του πλοίου τους όχλους». Ίσως τα λόγια που είπε ο Ιησούς εκείνη την ημέρα να εντυπωσίασαν τον Πέτρο. Όπως και να έχει, μετά το θαύμα, ο Πέτρος αισθάνθηκε την αγιότητα του Ιησού σε σχέση με τη δική του αμαρτωλή κατάσταση. Η συνειδητοποίηση αυτή, και η δημόσια ομολογία της αμαρτωλής του κατάστασης δείχνει πόσο ανοικτός ήταν στον Κύριο. Γι' αυτό άλλωστε και ο Ιησούς τον κάλεσε. Παρά τα σφάλματά του, ο Πέτρος ήταν ένας πνευματικός άνθρωπος που ήταν έτοιμος να ακολουθήσει τον Κύριο, ανεξαρτήτου κόστους.

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε Λουκ. 5/ε' 11. Ποια βασική αρχή συναντάμε εδώ; Πόσο αφοσιωμένοι θέλει ο Ιησούς να είμαστε; Τι μηνύματα παίρνουμε από το γεγονός ότι αυτοί οι ψαράδες ήταν έτοιμοι να εγκαταλείψουν τα πάντα και να ακολουθήσουν τον Ιησού, όταν τα δίχτυα τους ήταν γεμάτα;

Δευτέρα 27 Μαρτίου

ΟΜΟΛΟΓΩΝΤΑΣ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ

Μία πολύ σημαντική στιγμή στην ιστορία του Ιησού βρίσκεται στο διάλογό Του με τον Πέτρο. Ο Ιησούς μόλις είχε αντιμετωπίσει τους Γραμματείς και τους Φαρισαίους που Του είχαν ζητήσει κάποιο σημείο ως απόδειξη της ταυτότητάς Του (δείτε Ματθ. 16/ις' 1-4). Αργότερα, όταν ήταν μόνος με τους μαθητές Του, ο Ιησούς αναφέρθηκε στα θαύματα που είχε κάνει, ταΐζοντας δύο φορές χιλιάδες ανθρώπους με ελάχιστα ψωμιά και ψάρια. Και όλα αυτά ειπώθηκαν με την προειδοποίηση στους μαθητές «να προσέχητε από της ζύμης των Φαρισαίων και Σαδδουκαίων» (Ματθ. 16/ις' 11). Διαβάστε Ματθ. 16/ις' 13-17. Τι συμβαίνει εδώ; Ποια είναι η σημασία των λόγων του Πέτρου προς τον Ιησού;

.....
Ο Πέτρος μίλησε με τόλμη για την πίστη του στον Ιησού. Και όπως φαίνεται ξεκάθαρα στο Ματθ. 16/ις' 20 την ομολογία του για τη Μεσσιανική ταυτότητα του Χριστού, τη συμμερίζονταν και οι άλλοι μαθητές. Αυτό το σημείο ήταν κρίσιμο για τη διακονία του Ιησού, παρότι ο Πέτρος και οι υπόλοιποι μαθητές είχαν ακόμη πολλά να μάθουν.

«Ακόμη οι μαθητές περίμεναν ότι ο Χριστός θα βασιλεύε σαν ένας επίγειος άρχοντας. Αν και τόσον καιρό τους είχε αποκρύψει τα σχέδιά Του, πίστευαν ότι δεν θα έμενε πάντοτε στη φτώχεια και στην αφάνεια. Πλησίαζε ο καιρός που θα ίδρυε τη βασιλεία Του. Ούτε καν περνούσε από το νου των μαθητών η σκέψη ότι το μίσος των ιερέων και ραβίνων δεν μπορούσε να κατευνασθεί, ότι ο Χριστός θα απορρίπτονταν από το ίδιο Του το έθνος, θα καταδικάζονταν σαν απατεώνας και θα σταυρώνονταν σαν κακοποιός.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 390. Όταν οι μαθητές Τον αναγνώρισαν ως Μεσσία, ο Ιησούς άρχισε να τους μιλά για τα πάθη και τον θάνατό Του (δείτε Ματθ. 16/ις' 21-23), τα οποία ο Πέτρος δεν μπορούσε να δεχθεί, κι έφθασε μάλιστα στο σημείο να «επιτιμά» τον Ιησού. Τότε ο Ιησούς είπε στον Πέτρο «Υπάγε οπίσω μου, Σατανά» (Ματθ. 16/ις' 23). Αυτά είναι από τα πιο σκληρά λόγια που απεύθυνε ο Ιησούς σε κάποιον, ωστόσο ήταν για το καλό του Πέτρου. Τα λόγια του Πέτρου αντικατόπτριζαν τις δικές του επιθυμίες, τη δική του εγωιστική συμπεριφορά και τα θέλω του. Ο Ιησούς έπρεπε να τον σταματήσει αμέσως (και ενώ στην πραγματικότητα ο Ιησούς απευθυνόταν στον Σατανά, ο Πέτρος πήρε το μάθημά του.) Ο Πέτρος έπρεπε να καταλάβει ότι η υπηρεσία στον Κύριο περιλαμβάνει θλί-

ψη. Το ότι το διδάχτηκε αυτό, το βλέπουμε καθαρά στα γραπτά του (δείτε Α' Πέτρ. 4/δ' 12).

ΣΚΕΨΗ: Πόσο συχνά οι προσωπικές σας επιθυμίες συγκρούονται με το θέλημα του Θεού; Πώς αποφασίζετε τι να κάνετε σ' αυτές τις περιπτώσεις;

Τρίτη 28 Μαρτίου

ΠΕΡΠΑΤΩΝΤΑΣ ΣΤΟ ΝΕΡΟ

Στον καιρό που πέρασαν με τον Ιησού, οι μαθητές είδαν πολλά αξιοθαύμαστα πράγματα, παρότι λίγα μπορούν να συγκριθούν με τα γεγονότα στο Ματθ. 14/ιδ' 13-33, Μάρκ. 6/ς' 30-52 και Ιωάν. 6/ς' 1-21. Ο Ιησούς χρησιμοποίησε πέντε μικρά ψωμιά και δύο ψάρια για να ταΐσει περισσότερους από 5.000 ανθρώπους. Τι σκέφτονταν άραγε οι μαθητές μετά από αυτό το περιστατικό;

Διαβάστε Ματθ. 14/ιδ' 22-33. Τι μπορούμε να διδαχθούμε από αυτήν την ιστορία που θα μας βοηθήσει στην προσωπική μας σχέση με τον Κύριο;

.....
Μετά το θαύμα των πεντακισχίλιων, οι μαθητές είδαν τη δύναμη του Ιησού να εκδηλώνεται με έναν αξιοθαύμαστο τρόπο. Είχε τον απόλυτο έλεγχο στον φυσικό κόσμο. Πιθανόν γι' αυτό ο Πέτρος τόλμησε να πει: «Κύριε, εάν ήσαι συ, πρόσταξόν με να έλθω προς σε επί τα ύδατα» (Ματθ. 14/ιδ' 28). Τι εκδήλωση πίστης! Ο Ιησούς αναγνώρισε την πίστη του και πρόσταξε τον Πέτρο να έρθει, πράγμα το οποίο και έκανε, εκδηλώνοντας ακόμη μία φορά την πίστη του. Το να περπατήσεις στη θάλασσα όταν είναι ήρεμη είναι αδύνατον, πόσο μάλλον όταν είναι τρικυμιώδης! Συνήθως από αυτήν την ιστορία το δίδαγμα που βγάζουμε είναι να μην παίρνουμε ποτέ το βλέμμα μας από τον Ιησού. Υπάρχουν όμως και άλλα πολλά που μπορούμε να διδαχθούμε. Ο Πέτρος σίγουρα εμπιστευόταν τον Ιησού, διαφορετικά ποτέ δεν θα Του ζητούσε κάτι τέτοιο. Παρόλα αυτά, όταν άρχισε να περπατάει, φοβήθηκε, και ο φόβος αυτός τον έκανε να βυθίζεται. Γιατί; Δεν θα μπορούσε ο Ιησούς να κρατήσει τον Πέτρο και να μην τον αφήσει να βουλιάζει, παρά το φόβο του; Ο Ιησούς ωστόσο, επέτρεψε να φτάσει Ο Πέτρος στο σημείο αυτό, ώστε το μόνο που του έμενε να κάνει ήταν να φωνάξει, «Κύριε, σώσον με» (Ματθ. 14/ιδ' 30). Ο Ιησούς τότε άπλωσε το χέρι Του και έσωσε τον Πέτρο, όπως Του ζήτησε. Το γεγονός ότι ο Ιησούς «εκτείνας την χείρα, επιάσεν αυτόν» (Ματθ. 14/ιδ' 31) ενώ θα μπορούσε να τον κάνει να επιπλεύσει χωρίς να τον αγγίξει, βοήθησε τον Πέτρο να καταλάβει ότι πρέπει να μάθει να εξαρτάται

από Εκείνον. Ακόμη κι αν ξεκινήσουμε με μεγάλη πίστη δείχνοντας εμπιστοσύνη στη δύναμη του Κυρίου, στις δυσκολίες, πρέπει συνεχώς να θυμόμαστε τα λόγια του Ιησού, «Ολιγόπιστε, εις τι εδίστασας;» (Ματθ. 14/ιδ' 31).

Τετάρτη 29 Μαρτίου

ΑΠΑΡΝΗΘΗΚΕ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟ ΤΟΥ

Διαβάστε Λουκ. 22/κβ' 31-34, 54-62. Τι μπορούμε να διδαχθούμε από τις αποτυχίες του Πέτρου;

.....
Οι προθέσεις του Πέτρου ήταν καλές. Για την ακρίβεια, έδειξε περισσότερο θάρρος σε σχέση με τους άλλους μαθητές, μιας και ακολούθησε τον Ιησού για να δει τι θα συμβεί. Αποφάσισε όμως, να κρύψει την ταυτότητά Του. Αυτός ο συμβιβασμός, η απόκλιση από το μονοπάτι του καλού και του δίκαιου, τον έκανε να αρνηθεί τον Κύριο του τρεις φορές, ακριβώς όπως τον είχε προειδοποιήσει ο Ιησούς. Η ιστορία του Πέτρου δείχνει με λυπηρό τρόπο πόσο επικίνδυνος είναι ο συμβιβασμός. Όπως γνωρίζουμε η Χριστιανική ιστορία έχει στιγματιστεί από τα τρομερά αποτελέσματα του συμβιβασμού σημαντικών αληθειών. Στη ζωή πολλές φορές καλούμαστε να συμβιβαστούμε, και πρέπει να είμαστε πρόθυμοι να δώσουμε όπως και να λάβουμε. Όσον αφορά όμως τις σημαντικές αλήθειες, πρέπει να είμαστε σταθεροί. Πρέπει να ξέρουμε ποια πράγματα δεν πρέπει, σε καμία περίπτωση, να συμβιβάσουμε (δείτε για παράδειγμα Αποκ. 14/ιδ' 12).

Σύμφωνα με την Ε. Χουάιτ, ο συμβιβασμός και η αποτυχία του Πέτρου ξεκίνησαν στη Γεθσημανή όταν, αντί να προσευχηθεί, αποκοιμήθηκε, και έτσι δεν ήταν έτοιμος πνευματικά γι' αυτά που ακολούθησαν. Εάν προσευχόταν, έγραψε, «δεν θα είχε αρνηθεί τον Κύριό του.» Ζ.Χ. σ. 683.

Είναι αλήθεια ότι ο Πέτρος απέτυχε οικτρά. Όσο μεγάλη όμως ήταν η αποτυχία του, τόσο μεγαλύτερη ήταν η χάρη του Θεού. «Όπου επερίσσευσεν η αμαρτία, υπερεπερίσσευσεν η χάρις (Ρωμ. 5/ε' 20). Η συγχώρηση του Ιησού έκανε τον Πέτρο έναν από τους ηγέτες της πρώτης Χριστιανικής εκκλησίας. Τι σημαντικό δίδαγμα για την χάρη του Θεού! Παρά τις αποτυχίες μας, πρέπει να προχωράμε μπροστά με πίστη. Ο Πέτρος γνώρισε τη σημασία της συγχώρησης. Έμαθε από πρώτο χέρι το νόημα του ευαγγελίου, επειδή βίωσε το μέγεθος και το βάθος της αγάπης και της χάρις του Θεού προς τους αμαρτωλούς.

ΣΚΕΨΗ: Πώς μπορούμε να συγχωρούμε όπως ο Ιησούς, εκείνους που μας απογοήτευσαν;

Πέμπτη 30 Μαρτίου

Ο ΠΕΤΡΟΣ ΩΣ ΗΓΕΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Κατά τη διακονία του Ιησού ο Πέτρος πολλές φορές ηγούταν των μαθητών. Συνήθως τους εκπροσωπούσε. Ο Ματθαίος κατονομάζει τους μαθητές αναφέροντας πρώτο τον Πέτρο (Μαθθ. 10/ι' 2). Ο Πέτρος είχε εξέχουσα θέση στην αποστολική εκκλησία. Αυτός πήρε την πρωτοβουλία για την εκλογή ενός μαθητή στη θέση του Ιούδα του Ισκαριώτη (Πράξ. 1/α' 15-25). Την ημέρα της Πεντηκοστής, ο Πέτρος ήταν που μίλησε στα πλήθη για την υπόσχεση της δωρεάς του Αγίου Πνεύματος, που είχε δοθεί από τον Θεό προς τους πιστούς (Πράξ. 2/β' 14-36). Ο Πέτρος ήταν αυτός που μίλησε στον αρχιερέα και στους υπόλοιπους Ιουδαίους ηγέτες, όταν τον συνέλαβαν για το κήρυγμά του σχετικά με την ανάσταση των νεκρών (Πράξ. 4/δ' 1-12). Ο Πέτρος πήγε στον Κορνήλιο, τον πρώτο Εθνικό που δέχτηκαν ως ακόλουθο του Ιησού (Πράξ. 10/ι' 1-48). Όταν ο Παύλος πήγε στην Ιερουσαλήμ μετά την αλλαγή του, πρώτα επισκέφθηκε τον Πέτρο και έμεινε μαζί του για 15 μέρες (Γαλ. 1/α' 18). Για την ακρίβεια, ο Παύλος αναφέρει τρεις «στύλους» της εκκλησίας: τον Πέτρο, τον Ιάκωβο τον αδερφό του Ιησού, και τον Ιωάννη τον αγαπημένο μαθητή (Γαλ. 2/β' 9).

Διαβάστε Γαλ. 1/α' 18,19, 2/β' 9, 11-14. Τι πληροφορίες παίρνουμε για τον Πέτρο και τη θέση που είχε στην εκκλησία;

.....
.....
Παρότι ήταν ένας ηγέτης της εκκλησίας, παρότι κλήθηκε από τον Κύριο (ο Ιησούς είπε στον Πέτρο, «Βόσκει τα πρόβατά μου» [Ιωάν. 21/κα' 17]), παρότι είδε σε όραμα ότι δεν πρέπει να αποκαλεί «μηδένα άνθρωπον βέβηλον ή ακάθαρτον» (Πράξ. 10/ι' 28), ο Πέτρος έπρεπε ακόμη να αυξηθεί. Τις πρώτες μέρες της εκκλησίας σχεδόν όλοι οι Χριστιανοί ήταν Ιουδαίοι, πολλοί εκ των οποίων ήταν «ζηλωταί του νόμου» (Πράξ. 21/κα' 20). Κι όπως εκείνοι ερμήνευαν τον νόμο, οι Ιουδαίοι δεν μπορούσαν να τρώνε μαζί με τους Εθνικούς γιατί θεωρούνταν ακάθαρτοι. Όταν ορισμένοι Ιουδαίοι Χριστιανοί ήρθαν, απεσταλμένοι από τον Ιάκωβο, ο Πέτρος σταμάτησε να τρώει με τους Εθνικούς της Αντιόχειας. Για τον Παύλο, η στάση του αυτή ήταν ξεκάθαρη επίθεση προς το ευαγγέλιο. Είδε τις πράξεις του Πέτρου υποκριτικές και δεν δίστασε να τον επιπλήξει γι' αυτό. Για την ακρίβεια, ο Παύλος χρησιμοποίησε αυτό το περιστατικό για να αναφερθεί σε ένα βασικό σημείο της Χριστιανικής πίστης: τη διά πίστεως μόνο δικαίωση (δείτε Γαλ. 2/β' 14-16).

ΣΚΕΨΗ: Παρά το κάλεσμά του από τον Θεό, ο Πέτρος είχε ακόμη κάποια σημεία που χρειάζονταν διόρθωση. Πώς αντιδράμε εμείς όταν μας δείχνουν τις αδυναμίες που δεν βλέπουμε;

Παρασκευή 31 Μαρτίου

Δύση ηλίου: 19:47'

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Διαβάστε Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 212-218, 346-352.

Από την αρχική του ομολογία για κατάλαβε την αμαρτωλή του, μέχρι που δήλωσε με τόλμη για τον Ιησού ότι «Συ είσαι ο Χριστός ο Υιός του Θεού του ζώντος» (Μαθ. 16/Ις' 16), από όταν απαρνήθηκε τον Κύριο του, μέχρι τους θριάμβους και τα λάθη του ως ηγέτης της εκκλησίας, ο Πέτρος είχε καίριο ρόλο. Έτσι, κάτω από την αλάνθαστη έμπνευση του Αγίου Πνεύματος, έγραψε όλα εκείνα που για τον ίδιο δεν ήταν θεωρητική γνώση, αλλά εμπειρία. Δεν γνώρισε μόνο τη σώζουσα χάρη του Χριστού, αλλά και την μεταμορφωτική Του επίσης χάρη. «Πριν από την μεγάλη του πτώση, ήταν πάντοτε ευθύς και απόλυτος, παρορμητικός στην ένταση της στιγμής... Ο Πέτρος όμως άλλαξε, και ο νέος Πέτρος διέφερε κατά πολύ από τον παρορμητικό και ανυπόμονο Πέτρο. Ενώ διατήρησε την πρότερη θέρμη του, ο ζήλος του πλέον ελεγχόταν από τη χάρη του Χριστού. Ο άλλοτε αυθόρμητος και γεμάτος αυτοπεποίθηση Πέτρος, ηρέμησε, απέκτησε αυτοέλεγχο και έγινε επιδεκτικός μαθήσεως. Έτσι μόνο θα μπορούσε να ποιμάνει τα πρόβατα του Χριστού.» Ε. Χουάιτ, Testimonies for the Church, τομ. 5, σ. 334, 335.

Και ποιος δεν ταυτίζεται ως ένα σημείο με τον Πέτρο; Και ποιος από μας δεν έχει υπερασπιστεί με θάρρος την πίστη του; Και ποιος από μας δεν έχει αποτύχει οικτρά;

Ερωτήσεις για συζήτηση:

1. Τι καταλαβαίνουμε για τη χάρη του Θεού, όταν ακόμη και μετά το ντροπιαστικό γεγονός της άρνησης του Ιησού, ο Πέτρος εξακολουθούσε να έχει σημαντικό ρόλο στην πρώτη εκκλησία και με τα γραπτά του στην Χριστιανική πίστη γενικότερα; Τι μας διδάσκει η αποκατάστασή του για το πώς να φερόμαστε σε εκείνους που απογοήτευσαν τον Κύριο;

2. Αναφερθείτε στους κινδύνους του συμβιβασμού στην εκκλησία. Πώς μπορούμε να ξέρουμε ποια πράγματα επιδέχονται συμβιβασμό και ποια δεν πρέπει ποτέ και κάτω από καμία συνθήκη να συμβιβασούμε; Ποια παραδείγματα στην εκκλησιαστική ιστορία δείχνουν τα τρομερά αποτελέσματα του συμβιβασμού; Τι μας διδάσκουν;

3. Ο Πέτρος έμαθε με τον δύσκολο τρόπο. Πώς μπορούμε να διδαχθούμε κι εμείς από τα λάθη του για να τα αποφύγουμε;